

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240

1. april 2022

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-140/20	Commissioner of the Garda Síochána m.fl. <u>Emne:</u> Generel/universel ordning for lagring af data og foreneligheden heraf med artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF samt Chartret <u>Spørgsmål:</u> (1) Er en generel/universel ordning for lagring af data – selv om den er undergivet strenge begrænsninger med hensyn til lagring og adgang – i sig selv i strid med artikel 15 i direktiv 2002/58/EF som fortolket i lyset af chartret? (2) Kan den nationale ret i forbindelse med undersøgelsen af, om en national foranstaltning, der er gennemført i henhold til direktiv 2006/24/EF, og som fastsætter en generel ordning for lagring af data (med forbehold af den nødvendige strenge kontrol med hensyn til lagring og/eller adgang), skal anses for uforenelig med EU-retten, og navnlig ved vurderingen af, om en sådan ordning er forholdsmæssig, tage hensyn til den omstændighed, at tjenesteudbydere lovligt kan lagre data til deres egne kommercielle formål, og kan det kræves, at de lagrer data af hensyn til den nationale sikkerhed, som ikke er omfattet af bestemmelserne i direktiv 2002/58/EF? (3) Hvilke kriterier skal den nationale ret anvende i forbindelse med vurderingen af, om en national foranstaltning om adgang til lagrede data er forenelig med EU-retten, og navnlig chartret, når den undersøger, om en sådan adgangsordning sikrer den krævede forudgående og uafhængige kontrol, som Domstolen har fastlagt i sin praksis? Kan en national ret i denne sammenhæng ved en sådan bedømmelse tage hensyn til, om der foreligger en efterfølgende eller uafhængig domstolsprøvelse? [...]	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Dom	05.04.22
C-161/20	Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union <u>Emne:</u> Annullation af Rådets afgørelse om forelæggelse for Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedrørende indførelsen af	Udenrigsministeriet Erhvervsministeriet Justitsministeriet	Dom	05.04.22

	livscyklusretningslinjer med henblik på at bedømme well-to-tank drivhusgasemissioner fra bæredygtige alternative brændstoffer. <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse, der er indeholdt i Corepers retsakt af 5. februar 2020, som tilslutter sig en forelæggelse for Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedrørende indførelsen af livscyklusretningslinjer med henblik på at bedømme well-to-tank drivhusgasemissioner fra bæredygtige alternative brændstoffer med henblik på, at Rådets formandskab fremsender den til IMO på vegne af medlemsstaterne og Kommissionen, annulleres. — Afgørelsens virkninger opretholdes. — Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Søfartsstyrelsen		
C-638/20	MCM (SU) <u>Emne:</u> Fortolkning af artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i forordning [nr.] 492/2011 ift. uddannelsesstøtte til vandrende arbejdstagers barn, tilknytelseskrav <u>Spørgsmål:</u> Kan en medlemsstat (hjemlandet) i forhold til en tilbagevendt vandrende arbejdstagers barn – uden herved at tilsidesætte artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i forordning [nr.] 492/2011 – med henvisning til hjemlandets fiskale interesser gøre bevillingen af uddannelsesstøtte til uddannelse i udlandet i den anden EU-medlemsstat, hvor barnets forælder tidligere arbejdede (værtslandet), betinget af, at barnet har tilknytning til hjemlandet i en situation, hvor (i) barnets forælder efter sin tilbagevenden fra værtslandet har boet og arbejdet i hjemlandet i mindst otte år, [org. s. 8] (ii) barnet ikke har ledsaget sin forælder til hjemlandet, men siden fødslen har boet i værtsstaten, og (iii) hjemlandet stiller de samme krav om tilknytning til andre statsborgere i hjemlandet, som ikke opfylder bopælskravet, og som ansøger om uddannelsesstøtte til uddannelse i udlandet i et andet EU-land?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	07.04.22

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
T-335/18	Mubarak m.fl. mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/466 af 21. marts 2018 om ændring af afgørelse 2011/172/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/465 af 21. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 270/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgerne. — Det fastslås, at artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2011/172/FUSP af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten ikke skal finde anvendelse, for så vidt som de vedrører sagsøgerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	06.04.22

	— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.				
T-338/18	Saleh Thabet mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/466 af 21. marts 2018 om ændring af afgørelse 2011/172/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/465 af 21. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 270/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. — Det fastslås, at artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2011/172/FUSP af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten ikke finder anvendelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	06.04.22
T-327/19	Mubarak mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/468 af 21. marts 2019 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/459 af 21. marts 2019 (2) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. — Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	06.04.22
T-338/18	Saleh Thabet mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/466 af 21. marts 2018 om ændring af afgørelse 2011/172/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/465 af 21. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 270/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. — Det fastslås, at artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2011/172/FUSP af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 270/2011 af 21. marts 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten ikke finder anvendelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	06.04.22
T-327/19	Mubarak mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/468 af 21. marts 2019 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/459 af 21. marts 2019 (2) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. — Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	06.04.22
T-506/21	Saure mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Kommissionens afgørelse om afslag på den af sagsøgeren fremsatte begæring om aktindsigt i Kommissionens dokumenter af 9. juni 2021 ved udstedelse af kopier af samtlige protokoller, sammendrag, notater, noter, akter fra møder, forhandlinger, afgørelser, forslag, beretninger, e-mails, breve, optagelser af telefonsamtaler — navnlig vedrørende Advance Purchase Agreements — og af specifikke kontrakter med medicinalvirksomheder om levering af covid-19-vacciner til bekæmpelse af Corona-pandemien, der er udarbejdet af »Steering Committees« og »Joint Negotiations Teams«, annulleres. Ved Advance Purchase Agreements forstås enhver kontrakt, som Kommissionen har indgået med henblik på køb, levering, sikring, reservation eller udvikling af covid-19-vacciner til EU-medlemsstater. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Sundhedsministeriet	O-sag	Dom	06.04.22
C-19/21	Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid <u>Spørgsmål:</u>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	07.04.22

	I. Skal artikel 27 i Dublinforordningen, eventuelt sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at den anmodede medlemsstat er forpligtet til at give ansøgeren, som opholder sig i den anmodende medlemsstat og ønsker overførsel i henhold til Dublinforordningens artikel 8 (eller artikel 9 og 10), eller et familiemedlem til ansøgeren som omhandlet i Dublinforordningens artikel 8, 9 eller 10, ret til et effektivt retsmiddel i form af indbringelse for en domstol af et afslag på overtagelsesansøgningen? II. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og Dublinforordningens artikel 27 ikke kan være hjemmel for et effektivt retsmiddel, skal chartrets artikel 47 – sammenholdt med den grundlæggende ret til familiens enhed og barnets tarv (som fastsat i Dublinforordningens artikel 8 til 10 og 19. betragtning hertil) – da fortolkes således, at den anmodede medlemsstat er forpligtet til at give ansøgeren, som opholder sig i den anmodende medlemsstat og ønsker overførsel i henhold til Dublinforordningens artikel 8 (eller artikel 9 og 10), eller et familiemedlem til ansøgeren som omhandlet i Dublinforordningens artikel 8, 9 eller 10, ret til et effektivt retsmiddel i form af indbringelse for en domstol af et afslag på overtagelsesansøgningen? III. Såfremt spørgsmål I eller spørgsmål II (anden del) besvares bekræftende, på hvilken måde og af hvilken medlemsstat skal afgørelsen om afslag på overtagelsesansøgningen truffet af den anmodede medlemsstat, og retten til at indgive et effektivt retsmiddel herimod, meddeles ansøgeren eller familiemedlemmet til ansøgeren?				
C-116/20	Avio Lucos Spørgsmål: 1) Er den [EU]-lovgivning, som finder anvendelse på økonomisk støtte for landbrugsåret 2014 – navnlig forordning (EF) nr. 73/2009 og forordning nr. 1122/2009 – til hinder for, at den nationale lovgivning opstiller et krav om fremlæggelse af bevis for retten til anvendelse af et areal med henblik på at opnå økonomisk støtte inden for arealordningerne? 2) For så vidt som den ovenfor anførte [EU]-lovgivning ikke er til hinder for den i det første spørgsmål omhandlede nationale lovgivning, er [EU]-retten (herunder proportionalitetsprincippet) – især hvis modtageren for at godtgøre retten til udnyttelse af landbrugsarealet har fremlagt en koncessionsaftale vedrørende et græsningsareal (ifølge hvilken ansøgeren har erhvervet retten til udnyttelse af græsningsarealet på egen risiko og til egen gunst mod betaling af leje) – da til hinder for en national lovgivning, hvorefter indgåelsen af en sådan koncessionsaftale kun er gyldig, hvis den fremtidige koncessionshaver udelukkende er opdrætter eller ejer af dyr? 3) Omfatter definitionen af landbrugsaktivitet i artikel 2 i forordning (EF) nr. 73/2009 aktiviteten udført af en modtager under en arealordning, der – efter at have indgået en koncessionsaftale vedrørende et græsningsareal med henblik på at erhverve retten til udnyttelse af dette areal og betalingsrettigheder i landbrugsåret 2014 – indgår en samarbejdsaftale med opdrættere, ifølge hvilken modtageren tillader omkostningsfri græsning af dyr på arealet, men bevarer retten til anvendelse heraf, idet han forpligter sig til ikke at forhindre græsningsaktiviteten og til at gennemføre rydningen af græsningsarealet? 4) Er [EU]-retten til hinder for, at en national bestemmelse såsom retsplejelovens artikel 431, stk. 2, om retskraften af en endelig retsafgørelse – med hensyn til en sådan afgørelse, hvormed der blev givet afslag på en ansøgning om betaling, fordi den ikke opfyldte det i den nationale lovgivning opstillede krav om gyldigheden af hjemlen til udnyttelse/anvendelse af det areal, for hvilket ansøgningen var indgivet inden for arealordningen i landbrugsåret 2014 (inden for rammerne af en tvist, hvori der blev nedlagt påstand om annullation af afgørelsen om anvendelse af flerårige sanktioner) – fortolkes således, at spørgsmålet om, hvorvidt dette nationale krav er foreneligt med den [EU]-lovgivning, som finder anvendelse på landbrugsåret 2014, ikke kan efterprøves i en ny tvist, som vedrører lovligheden af foranstaltningen om tilbagebetaling af beløb, som uretmæssigt blev udbetalt til ansøgeren for det samme landbrugsår 2014, hvilken foranstaltning er baseret på de samme faktiske omstændigheder og de samme nationale bestemmelser, som var genstand for prøvelse i den tidligere endelige retsafgørelse?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	07.04.22

C-176/20	SC Avio Lucos Spørgsmål: 1) Er forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 til hinder for en national lovgivning, hvorefter de minimumsaktiviteter, som skal udføres på landbrugsarealer, der sædvanligvis holdes i en stand, der er egnet til græsning, skal bestå i græsning med dyr, som landbrugeren bruger? 2) For så vidt som den ovenfor anførte [EU]-lovgivning ikke er til hinder for den i det første spørgsmål omhandlede nationale lovgivning, kan bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra a) og c), samt artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 da fortolkes således, at begrebet »aktiv landbruger« kan omfatte en juridisk person, som har indgået en koncessionsaftale under omstændigheder som de i tvisten i hovedsagen omhandlede og bruger dyr i kraft af aftaler om brugslån, hvormed fysiske personer i egenskab af långivere omkostningsfrit stiller de dyr, som de bruger i egenskab af dyreejere, til rådighed for låntagerne med henblik på brug til græsning i aftalte perioder på de græsningsarealer, som stilles til rådighed for låntagerne? 3) Skal bestemmelserne i artikel 60 i forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 fortolkes således, at betingelser, der er skabt på en kunstig måde, inkluderer brug af en koncessionsaftale og aftaler om brugslån som de i hovedsagen omhandlede?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	07.04.22
C-211/20	Valencia Club de Fútbol mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten derved annullerede Kommissionens afgørelse (EU) 2017/365 af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) gennemført af Spanien til Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, og Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (EUT 2017, L 55, s. 12), med hensyn til foranstaltning nr. 1 i form af den statsgaranti, som blev stillet af IVF den 5. november 2009 til dækning af det banklån, der var blevet ydet Fundación Valencia med henblik på tegning af aktier i Valencia CF inden for rammerne af en kapitalforhøjelse, som var blevet iværksat af Valencia CF. — Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret. — Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	07.04.22
C-236/20	Ministero della Giustizia e.a. Spørgsmål: 1) Er artikel 20, 21, 31, 33 og 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, direktiv 1999/70/EF vedrørende tidsbegrænset ansættelse (§ 2 og § 4), direktiv 1997/81/EF vedrørende deltidsarbejde (§ 4), direktiv 2003/88/EF om arbejdstiden (artikel 7) og direktiv 2000/78/EF [artikel 1 og artikel 2, stk. 2, litra a)] om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv til hinder for anvendelse af en national lovgivning som den italienske lovgivning, der er fastsat ved legge 374/91 (lov nr. 374/91) og [efterfølgende ændringer] og decreto legislativo 92/2016 (lovdekret nr. 92/2016), som fortolket i fast retspraksis, hvorefter fredsdommere i deres egenskab af honorære dommere, ud over ikke at være ligestillede med ordinære dommere med hensyn til aflønning, bistandsydelse og social sikring, er fuldstændigt afskåret fra enhver form for bistandsydelse og social sikring, som er garanteret offentligt ansatte? 2) Er de EU-retlige principper om domstolenes selvstændighed og uafhængighed, og navnlig artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for anvendelse af en national lovgivning som den italienske lovgivning, hvorefter fredsdommere i deres egenskab af honorære dommere, ud over ikke at være ligestillede med ordinære dommere med hensyn til aflønning, bistandsydelse og social sikring, er fuldstændigt afskåret fra enhver form for bistandsydelse og social sikring, som er garanteret offentligt ansatte? 3) Er § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999 af EFS, UNICE og CEEP, og som	Miljøministeriet Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	07.04.22

	er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF, til hinder for anvendelse af en national lovgivning som den italienske lovgivning, hvorefter et tidsbegrænset hverv for fredsdommere, som honorære dommere, der oprindeligt var fastsat til otte år (fire plus fire), systematisk kan forlænges med yderligere fire år, uden at der som alternativ til at ændre ansættelsesforholdet til et tidsbegrænset ansættelsesforhold er foreskrevet effektive og afskrækkende sanktioner?				
C-331/20 P C-343/20 P	Volotea m.fl. mod Kommissionen Påstande: — Punkt 1 og 2 i den appellerede doms konklusion ophæves. — Artikel 1, stk. 2-4, i Kommissionens afgørelse af 29. juli 2016 om Italiens statsstøtte SA33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) — Italien — Kompensation til lufthavne på Sardinien for forpligtelser til offentlig tjeneste, og den tilbagesøgning, som fastslås heri, annulleres delvist, for så vidt som den vedrører appellanten. Subsidiært: — Punkt 1 og 2 i den appellerede doms konklusion ophæves. — Sagen hjemvises til Retten. Appellanten gør endvidere gældende, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Transportministeriet	O-sag	GA	07.04.22
C-342/20	Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö Spørgsmål: Skal artikel 49 TEUF, 63 TEUF og 65 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter det kun er udenlandske åbne investeringsfonde oprettet ved aftale, der kan sidestilles med finske investeringsfonde, som er fritaget fra indkomstskat, hvorved udenlandske investeringsfonde, som i kraft af deres retsform ikke er oprettet ved aftale, er underlagt kildebeskatning i Finland, selv om der i henhold til de nærmere omstændigheder ikke er andre	Skatteministeriet	O-sag	Dom	07.04.22
C-460/20	Google Spørgsmål: 1. Er det foreneligt med den registreredes ret til respekt for sit privatliv (artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, EUT C 202 af 7.6.2016, s. 389) og til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører den pågældende (chartrets artikel 8), hvis der ved den afvejning af modstridende rettigheder og interesser i medfør af chartrets artikel 7, 8, 11 og 16, som i henhold til artikel 17, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1) skal foretages i forbindelse med en prøvelse af vedkommendes anmodning til den dataansvarlige for en internetsøgetjeneste om fjernelse af links, i en situation, hvor det link, som anmodningen om fjernelse vedrører, leder til indhold, som indeholder erklæringer om fakta og værdidomme baseret på erklæringer om fakta, hvis sandhed bestrides af den registrerede, og hvor indholdets lovlighed afhænger af sandhedsværdien af de deri indeholdte erklæringer om fakta, også lægges afgørende vægt på, om den registrerede på rimelig måde – f.eks. ved et fogedforbud – kan opnå retsbeskyttelse over for indholdsudbyderen og dermed nå en i det mindste foreløbig afklaring af spørgsmålet om sandhedsværdien af det indhold, som den søgemaskineansvarlige formidler? 2. Skal der i tilfælde af en anmodning om fjernelse af links til den dataansvarlige for en internetsøgetjeneste, som ved en navnesøgning søger efter billeder af fysiske personer, som tredjeparter har lagt ud på internettet i sammenhæng med personens navn, og som viser de fundne billeder som miniaturebilleder (»thumbnails») i sin resultatoversigt, i forbindelse med den afvejning af modstridende rettigheder og interesser i medfør af chartrets artikel 7, 8, 11 og 16, som skal foretages i henhold til artikel 12, litra b), og artikel 14, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesdirektivet, EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31) / artikel 17, stk. 1, litra a), i den generelle forordning om databeskyttelse tages afgørende hensyn til konteksten for tredjeparters oprindelige offentliggørelse, også når der ved søgemaskinens visning af	Udlændinge- og Integrationsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Justitsministeriet	O-sag	GA	07.04.22

	miniaturebilledet ganske vist linkes til tredjepartens webside, men denne ikke konkret nævnes, og internetsøgetjenesten ikke også viser den kontekst, der fremgår af websiden?				
C-561/20	United Airlines <u>Spørgsmål:</u> – Skal artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, som fortolket af Domstolen, fortolkes således, at en passager er berettiget til kompensation fra et luftfartsselskab, der ikke er et EF-luftfartsselskab, såfremt passageren ankommer til sit endelige bestemmelsessted med en forsinkelse på mere end tre timer på grund af en forsinkelse på den sidste flyvning, hvis afgangssted og ankomststed uden mellemlandning på en medlemsstats område begge befinder sig på et tredjelands område, og der er tale om den sidste flyvning i en række af direkte tilsluttede flyvninger, som starter i en lufthavn, der befinder sig på en medlemsstats område, og alle flyvninger faktisk blev udført af det luftfartsselskab, der ikke er et EF-luftfartsselskab, og passageren havde reserveret alle disse flyvninger hos et EF-luftfartsselskab, der ikke faktisk udførte nogen af flyvningerne? – Såfremt der første spørgsmål besvares bekræftende, er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, som fortolket ved det første spørgsmål, da i strid med international ret, særligt princippet om, at hver stat har den fulde højhedsret over sit territorium og sit luftrum, idet denne fortolkning vil medføre, at EU-retten vil finde anvendelse på en situation, der finder sted i et tredjeland?	Transportministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	07.04.22
C-616/20	M2Beauté Cosmetics <u>Spørgsmål:</u> 1. Er en national myndighed ved klassificeringen af et kosmetisk produkt som lægemiddel efter funktion som omhandlet i artikel 1, nr. 2, litra b), i direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001, som omfatter en prøvelse af alle produktets karakteristika, berettiget til at støtte den påkrævede videnskabelige konstatering af produktets farmakologiske egenskaber samt dets risici på en såkaldt »strukturnalogi«, hvis det anvendte virksomme stof er en nyudvikling, som i sin struktur kan sammenlignes med allerede kendte og undersøgte farmakologiske virksomme stoffer, men ansøgeren ikke forelægger omfattende farmakologiske, toksikologiske eller kliniske undersøgelser af det nye stof med hensyn til dets virkninger og dosering, som kun er påkrævede, hvis direktiv 2001/83/EF finder anvendelse? 2. Skal artikel 1, nr. 2, litra b), i direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 fortolkes således, at et produkt, der markedsføres som kosmetisk produkt, og som mærkbart påvirker de fysiologiske funktioner ved at udøve en farmakologisk virkning, kun skal anses for et lægemiddel efter funktion, hvis det har en konkret positiv virkning, som fremmer sundheden? Er det i denne forbindelse også tilstrækkeligt, at produktet overvejende har en positiv virkning på udseendet, som indirekte er gavnlig for sundheden gennem øget følelse af selvværd eller velbefindende? 3. Eller er det også et lægemiddel efter funktion, hvis dets positive virkning er begrænset til en forbedring af udseendet uden at være direkte eller indirekte gavnligt for sundheden, men det ikke udelukkende har sundhedsskadelige egenskaber og derfor ikke kan sammenlignes med et rusmiddel?	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	GA	07.04.22
C-668/20	Y GmbH <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal KN's underposition 1302 19 05 fortolkes således, at også ekstraheret vanilleoesin fortyndet med ethanol og vand, som består af godt 90% (v/v) respektive 85% (m/m) ethanol, op til 10% (m/m) vand, 4,8% (m/m) tørre restprodukter og 0,5% (m/m) vanillin, skal tariferes i denne position, selv om ekstraherede oleoesiner ifølge bestemmelse 1, litra ij), til KN's kapitel 13 ikke henhører under KN's pos. 1302?	Toldstyrelsen	O-sag	Dom	07.04.22

	2. Henhører varer som beskrevet i det første forelagte spørgsmål under ekstraherede oleoresiner som omhandlet i KN's underposition 3301 90 30? 3. Skal KN's underposition 3302 10 90 fortolkes således, at varer som beskrevet i det første forelagte spørgsmål skal tilføres som en blanding af lugtstoffer eller en blanding (herunder alkoholiske opløsninger) på basis af et eller flere af disse stoffer, af den art der anvendes i fødevarerindustrien? 4. Henhører også varer i KN's underposition 1302 19 05 eller ekstraheret oleoresin i KN's underposition 3301 90 30 under aromastofferne som omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra e), i direktiv 92/83?				
C-721/20	DB Station & Service Spørgsmål: 1. Er det foreneligt med direktiv 2001/14/EF – navnlig dette direktivs bestemmelser om infrastrukturforvalterens forvaltningsmæssige uafhængighed (artikel 4), principperne om fastsættelse af afgifter (artikel 7- 12) og om tilsynsorganernes opgaver (artikel 30) – at nationale civile domstole i konkrete tilfælde og uafhængigt af tilsynsorganets kontrol kontrollerer størrelsen af de forlangte afgifter i henhold til principperne i artikel 102 TEUF og/eller den nationale kartellovgivning? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er kontrol ved de nationale civile domstole af, om der foreligger misbrug som omhandlet i artikel 102 TEUF og/eller den nationale kartellovgivning også lovlige og påkrævet i tilfælde, hvor jernbaneverksomhederne har mulighed for at opnå en kontrol af, om de betalte afgifter er rimelige, ved det kompetente tilsynsorgan? Skal de nationale civile domstole afvente en sådan afgørelse fra tilsynsorganet og, såfremt denne anfægtes ved retten, eventuelt at den bliver endelig?	Transportministeriet	GA	GA	07.04.22
C-19/21 PPU	Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid Spørgsmål: I. Skal artikel 27 i Dublinforordningen, eventuelt sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at den anmodede medlemsstat er forpligtet til at give ansøgeren, som opholder sig i den anmodende medlemsstat og ønsker overførsel i henhold til Dublinforordningens artikel 8 (eller artikel 9 og 10), eller et familiemedlem til ansøgeren som omhandlet i Dublinforordningens artikel 8, 9 eller 10, ret til et effektivt retsmiddel i form af indbringelse for en domstol af et afslag på overtagelsesansøgningen? II. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og Dublinforordningens artikel 27 ikke kan være hjemmel for et effektivt retsmiddel, skal chartrets artikel 47 – sammenholdt med den grundlæggende ret til familiens enhed og barnets tarv (som fastsat i Dublinforordningens artikel 8 til 10 og 19. betragtning hertil) – da fortolkes således, at den anmodede medlemsstat er forpligtet til at give ansøgeren, som opholder sig i den anmodende medlemsstat og ønsker overførsel i henhold til Dublinforordningens artikel 8 (eller artikel 9 og 10), eller et familiemedlem til ansøgeren som omhandlet i Dublinforordningens artikel 8, 9 eller 10, ret til et effektivt retsmiddel i form af indbringelse for en domstol af et afslag på overtagelsesansøgningen? III. Såfremt spørgsmål I eller spørgsmål II (anden del) besvares bekræftende, på hvilken måde og af hvilken medlemsstat skal afgørelsen om afslag på overtagelsesansøgningen truffet af den anmodede medlemsstat, og retten til at indgive et effektivt retsmiddel herimod, meddeles ansøgeren eller familiemedlemmet til ansøgeren?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	07.04.22
C-211/20 P	Valencia Club de Fútbol mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten derved annullerede Kommissionens afgørelse (EU) 2017/365 af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) gennemført af Spanien til Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, og Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (EUT 2017, L 55, s. 12), med hensyn til foranstaltning nr. 1 i form af den statsgaranti, som blev stillet af IVF den 5. november 2009 til dækning af det banklån, der var blevet ydet Fundación Valencia med henblik på tegning af aktier i Valencia CF	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	07.04.22

	inden for rammerne af en kapitalforhøjelse, som var blevet iværksat af Valencia CF. — Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret. — Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.				
C-102/21 og C-103/21	Autonome Provinz Bozen m.fl. <u>Spørgsmål:</u> 1. Udløb den støtte, der blev godkendt ved Kommissionens beslutning SA.32113 (2010/N) af 25. juli 2012, på 80 procent til opførelse af små vandkraftværker til produktion af elektrisk energi til selvforsyning fra vedvarende energikilder til fordel for bjerghytter og shelters i det højalpine område, der ikke kan tilsluttes elnettet uden en passende teknisk og økonomisk indsats, den 31. december 2016? 2. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: 2.1 Skal artikel 20 i forordning (EU) 2015/1589 fortolkes således, at Kommissionen i tilfælde af misbrug af støtte skal træffe en afgørelse om påbud om tilbagebetaling, før de statslige myndigheder griber ind? 2.2 Er den nævnte støtte som omhandlet i artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF forenelig med det indre marked, for så vidt som den har til formål at fremme udviklingen af visse økonomiske regioner, eller kan den fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne?	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	O-sag	Dom	07.04.22
C-249/21	Fuhrmann-2 <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 8, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2011/83/EU fortolkes således, at det ved en besvarelse af spørgsmålet om, hvorvidt en knap eller en tilsvarende funktion, som skal aktiveres ved ordreafgivelsen i forbindelse med en fjernsalgsaftale, der indgås ved hjælp af elektroniske midler som omhandlet i afsnittets første led, og som ikke er mærket »ordre med betalingsforpligtelse«, er mærket med en tilsvarende utvetydig formulering som omhandlet i bestemmelsen, som angiver, at afgivelsen af ordren medfører en forpligtelse til at betale den erhvervsdrivende, alene kommer an på mærkningen af knappen eller den tilsvarende funktion?	Justitsministeriet	O-sag	Dom	07.04.22